

Tuần Báo Vô Vi

6 tháng 10 năm 2013

Số 154

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Nhiều người gặp Bé thường hay cầu xin và lợi dụng tại sao?
2. Công việc ở đời nhiều cần chia cho người khác làm hay không?
3. Lúc nào cũng có người thắc mắc tại sao?
4. Thâu đêm Bé không ngủ Bé có mệt không?
5. Mọi người đang đón chờ sự hiện diện của Bé để làm gì?
6. Hôm nay Bé đã được khôi phục bình thường chưa?
7. Ai ai cũng mong muốn có ánh sáng trong nội tâm tại sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 15 tháng 12 năm 1995 1) Hỏi : Nhiều người gặp Bé thường hay cầu xin và lợi dụng tại sao? Đáp: Thừa những lợi dụng và cầu xin là tâm của chính họ chưa dứt khoát. Lúc nào cũng ước mong đạt được một việc gì, nhưng không thực tâm hành pháp của chính mình đã nhận được, lúc nào cũng phân vân. Kệ: Tâm không dừng mãnh tự phân hành Trí tuệ không khai pháp khó thanh Giám hãm phần hồn trong một cõi Không tu không tiến đạo không hành.	Ngày 16 tháng 12 năm 1995 2) Hỏi : Công việc ở đời nhiều cần chia cho người khác làm hay không? Đáp: Thừa việc làm trách nhiệm của đời và đạo phải cần chia cho mọi người làm thì việc sẽ chạy và nhẹ nhàng như không có việc làm thì mới dễ tu thiền. Còn về việc tâm linh thực hành thì phải thực hành đứng đắn liên tục thì mới tiến. Kệ: Trật tự phân minh giải tiến tâm Phân minh rõ rệt chẳng còn sân Tâm người liên tục tùy duyên tiến Thức giác bình tâm tự tiến phân.
Ngày 17 tháng 12 năm 1995 3) Hỏi : Lúc nào cũng có người thắc mắc tại sao? Đáp: Thừa mang xác làm người mà chưa hiểu chính mình thì lúc nào cũng có thắc mắc vì chưa tự giải được. Rất khó phân minh được sự thật hư. Kệ: Biết mình chỉ có sửa tu tiến Chẳng có lo âu chẳng có phiền Giải mở chơn hồn không động loạn Quy về thanh tịnh sống càng yên.	Ngày 18 tháng 12 năm 1995 4) Hỏi : Thâu đêm Bé không ngủ Bé có mệt không? Đáp: Thừa Bé chưa thấy mệt, cố gắng nhắm mắt tự dỗ giấc ngủ nhưng không sao ngủ được vì tiếng động cơ quá mạnh. Bé suy nghĩ chấn động của khối óc loài người mạnh và thanh nhẹ thì mới đem được vật chất và điện năng nhơn tạo vượt khỏi không trung phục vụ quần sanh, sáng như tinh Trời đã và đang ban bố. Đó là khoa học huyền bí, chỉ có người tu thiền mới khám phá ra thực chất của loài người dừng mãnh thăng hoa thanh nhẹ. Kệ: Về không cũng bởi chơn lòng tiến Sắc giới phân minh chẳng có phiền Xa cách không còn tu tới đích Niềm vui thanh tịnh tự mình xuyên.
Ngày 19 tháng 12 năm 1995 5) Hỏi : Mọi người đang đón chờ sự hiện diện của Bé để làm gì? Đáp: Thừa mọi sự đang đón chờ Bé tức là đón chờ sự an lạc đến với chính họ. Cho nên mọi người đều vui khi gặp được Bé, cũng do công tu học nhập định tham thiền của chính họ và Bé. Niềm an vui vô tả của mọi người đều có, thân mến hơn ruột thịt, chánh tông của nó là điển quang tự thức, phát triển từ trung tim bộ đầu, hướng về trung tâm sinh lực của càn khôn vũ trụ. Kệ: Quý mến thương yêu thật sự chẳng có mù Tình thương dào dạt chẳng còn ngu Nhớ thương quý mến Trời ban phước Thanh nhẹ bền lâu tự mình tu.	Ngày 20 tháng 12 năm 1995 6) Hỏi : Hôm nay Bé đã được khôi phục bình thường chưa? Đáp: Thừa từ trường điện năng của Bé đã bắt kịp chấn động của vũ trụ quang hiện hành, làm việc bình thường theo giờ giấc đã quy định, Bé rất vui sau khi tái ngộ bạn hiền quý mến. Kệ: Tâm linh phát triển đã quy hồi Chẳng có khổ buồn trong chức ngôi Vui khỏe người người chung vấn đạo Tình thương dào dạt chẳng sang tồi.

Ngày 21 tháng 12 năm 1995

7) Hỏi : Ai ai cũng mong muốn có ánh sáng trong nội tâm tại sao?

Đáp: Thừa ánh sáng là thanh tịnh thì phải hành mới có, có học mới biết, có hành thì mới đến nơi, dừng mãnh trí tâm hành thiền thì tự khai triển từ lãnh vực một thì thức hòa đồng mới mở rộng cho quần sanh.

Kệ:

Khai triển tâm minh mới chịu hòa
Thâm tâm thanh nhẹ tự phân qua
Đạo đời hai nẻo quy cùng mối
Tiến hóa không ngừng chẳng còn xa.

Khai Thông

*Khai thông phẳng lặng muôn tình thế
Chuyển hóa quy nguyên sớm trở về
Tự tại thanh bình tâm tự giác
Thiền môn nhập định giải phân tề*

Khi mà chúng ta tu khai thông cái luồng điện ngay bộ đầu hòa cảm lên bên trên thì mới đi đến chỗ phẳng lặng muôn tình thế, vạn việc do cái tâm trạng của chúng ta khởi phát ra nhưng mà nó điều hòa với các giới thì muôn tình thế vì điều hòa nó mới phẳng lặng, chứ không phải buộc nó phẳng lặng rồi bữa sau nó phản động lại thì cũng như không. Mà chúng ta tu ở đây là hòa giải cái phương pháp, chúng ta soi hồn mở cho nó hòa giải khai thông ra nó mới phẳng lặng muôn tình thế được.

Chuyển hóa quy nguyên sớm trở về, thì chúng ta thanh lọc cái phân điện nó tiến lên nó chuyển hóa, nó quy nguyên cái phân thanh trở về thanh thì nó mới sớm trở về được.

Tự tại thanh bình tâm tự giác, lúc đó mọi việc ở xung quanh chúng ta không có cái gì mà nhiễu động. Chính chúng ta đã hòa cảm với tất cả làm gì có phản động lực, trường hợp chúng ta không có hòa cảm với thiên hạ mới có phản động lực nhưng mà cái luồng thanh điện chúng ta hòa cảm với tất cả thì không có phản động lực. Tự tại thanh bình tâm tự giác, biết mình công phu không có phí công, nhưng mà chúng ta kiến giải tất cả.

Thiền môn nhập định giải phân tề, lúc đó lúc ta ngồi thiền ta tiến, cái luồng điện thanh tịnh nó mới nhập định được, giải thông cái luồng điện âm dương tương hòa, đầu đó nó tề tựu có lẽ lỗi chứ không có lạng quạng như trước kia chúng ta tu cái tâm bất ổn, động loạn cho nên các bạn tu bằng đầu có những sự hỗn độn trong lúc soi hồn, trong lúc thiền định cũng vậy, nó lộn xộn là cái lúc đó hai cái luồng điện nó chưa có phân tề, âm dương nó chưa có hòa cảm thành ra nó có sự nhiễu động đó nhưng mà cố gắng làm một thời gian rồi hai luồng điện đó phải hướng về cái thanh giới thì lúc đó nó mới phân tề rõ rệt.

*Hồn thời tự tiến về quê
Thiền đường thắng cảnh tứ bề yên vui*

Cái hồn mình tự tiến, mình đi tới nhẹ rồi thì mình luôn luôn ở nơi cái chỗ nhẹ. Nhẹ là chủ sáng suốt, cái phần hồn là thuộc về sáng suốt, mọi người đều có sự sáng suốt, mà chúng ta tiến về thanh cao xứ sáng suốt, đó là cái quê hương của phần hồn.

Thiền đường thắng cảnh tứ bề yên vui, chúng ta tới thiền đường chỗ bất động, không phải như ở thế gian đây mà lộn xộn, có mặt có mày có tay có chân có ngũ tạng biết tự bảo vệ mà trong tâm bất an là nó không có hòa cảm với tất cả mà chúng ta tiến về thanh điện thì tự nhiên chúng ta sẽ hòa cảm với tất cả, thì tứ bề nó yên vui.

Chẳng tham chẳng tạo tạp mùi

Không có tham lam bởi vì chúng ta đã có một cảnh sống vĩnh cửu trường tồn về phần hồn, bất diệt thì không có tạo ra những cái tạp mùi như thế gian mà tôi đề tránh đầu này, gạt đầu kia để cho tôi có cái sự sống, nhưng mà xét sâu vô trong thì không có sự trường tồn. Cái phần hồn mà đi tiến tới thanh giải ở bên trên, lúc nào chúng ta cũng có vĩnh cửu bất diệt thành ra chúng ta không có cần tạo những cái kiểu này kiểu nọ như ở thế gian mà mất công, phí công vô ích.

Chẳng chui chẳng nhui chẳng vui hồn thiêng

Chúng ta không cần trốn tránh, sự thật là sự thật, bởi vì cái bản thể của chúng ta được cấu tạo bởi tứ đại: nước, lửa, gió, đất thì vũ trụ cũng vậy, hai cái nó hòa đồng thì chúng ta minh cảm, trắng ra trắng, đen ra đen, chúng ta cần phải trốn tránh làm cái gì. Cho nên nhiều người ở thế gian tin nơi Trời Phật rồi trốn tránh, tự trốn tránh lấy mình, tham lam, cầu xin đức Phật hộ độ cho con được làm ăn khá hay là chiến thắng, chuyện thi đậu, những chuyện đó là những chuyện trốn tránh, không chịu công khai ra để mà tìm hiểu cái nguyên lý rồi vui cái hồn thiêng là ý lại, làm cho cái phần hồn nó thiếu sáng suốt.

Công khai liễu giải tiền duyên

Tự hành tự tiến tự liên kết tình

Mình công khai hết, rồi mình hiểu cái tiền duyên hồi trước sắp đặt do đâu ở đâu đến đây, ở

phương hướng nào giáng sanh xuống thế gian tự hành tự tiến, mình tự sửa tự tu, tự tiên, tự liên kết tình cái luồng thanh điển đó nó mới hòa cảm bên trên nó mới biết cái chuyện hồi xưa của nó, nó biết cửu huyền thất tổ, nó biết cha mẹ nó là gì, nó biết cõi thiêng liêng thần thánh là gì.

Điển thanh hòa giải đẹp xinh

Tinh vi mình cảm vạn hình chuyển khuynh

Cái điển thanh nó hòa giải đẹp xinh đi tới chỗ nào nó cũng cởi mở cho người ta bởi vì nó thuộc về phần sáng suốt. Nó đâu có chun vô trong cái gút mắc mà người phạm đang bị kẹt, nhưng mà nó tới đó, nó đem cái ánh sáng để mở cho tất cả.

Tinh vi mình cảm vạn hình chuyển khuynh, bắt cứ những cái gì trong bản thể của nó, trong cái cơ cấu bộ đầu cho tới chân và chúng sanh dưới sự điều khiển của nó vạn hình chuyển khuynh là chuyển cái khuynh hướng đi lên trên thay vì đi xuống.

Đạo đời chuyển hóa phân minh

Tinh thương cao cả trở hình giác mê

Đó, đạo đời phân minh cái đạo là cái gì, đời là cái gì, chuyển hóa phân minh rõ ràng. Tinh thương cao cả trở hình giác mê, cái tinh thương, cái sự nhẹ nhàng sáng suốt ở bên trên, nó gọi là tinh thương, nó cao cả trở hình giác mê, nó giúp đỡ cho con người được sáng suốt thêm rồi mới thấy sự động loạn của mình mà tự sửa lấy mình.

Bình tâm sớm trở lộn về

Quê xưa cảnh giới chán chê cõi trần

Lúc đó lúc nào cái tâm chúng ta cũng bình thân trở về trở lộn về cái quê xưa chôn cũ, cái thanh tịnh giới, chán chê cõi trần là không có tham gia cái chuyện động loạn ở thế gian cũng như trước kia nữa.

Tiến trình hóa giải mỗi phần

Công năng tự tiến tự lần sửa sai.

Cái tiến trình nó càng ngày càng tu càng tiến nó hóa giải mỗi phần ở trong đó mỗi cái căn quả đều khác nhau, đều cởi mở để cho tiến. Công năng, công phu của nó là tự tiến, tự lần sửa sai, nay sửa một chút mai sửa một chút nó mới đi hết cái chuyện sai lầm. Nhiều người ở thế gian nói tu mà còn hút thuốc, tu mà còn uống rượu, tu mà còn dục, còn chơi bời, nhưng mà giờ kêu nó sửa một lần một làm sao nó sửa được. Do cái công năng của nó, nó đi vô trong cái điển giới, rồi nó tăng lần ra nó sửa nó đi

tới cái nhẹ thay vì cái nặng. Nó đã áp dụng cái nặng nó thích thú nó mới dừng, nhưng mà bây giờ nó sửa tới cái nhẹ thì tự cái đó nó tự lần sửa sai, chớ không có ông nào mà xuống mà kêu bằng bắt buộc người ta sửa một lần, không được. Nó ở trước mặt ông phật đất đó nó nói lão chứ còn về nhà nó cũng hút thuốc, về nhà nó cũng làm điều sai quấy. Cho nên cái phương pháp đăng này không như vậy, phải công bằng bác ái. Trước kia chúng ta đi xuống ở dưới đáy giếng, bây giờ chúng ta lần lên cũng phải từ từ đi lên, mượn cái lẽ lối này, lẽ lối kia, lẽ lối nọ, chúng ta mới tiến lên trên miệng giếng được chứ không có bao giờ từ ở dưới đáy giếng mà nhảy lên một cái một được. Cái tu ở đăng này là sửa ở trong cái đường lối đại hùng, đại lực, đại từ bi, mình cương quyết sửa mình chớ không phải mình nói tôi tu để cho mạo diện bên ngoài rồi tôi làm thầy sửa người ta, không được chính mình làm thầy mình, bây giờ mình phải cương quyết tự sửa lấy mình, sửa cái gì, sửa cái phần thanh điển, thanh điển là gì, sự sáng suốt của mình, mình đang ứng dụng cái chỗ tăm tối, bây giờ mình rút lần lần ra chỗ cái sáng, càng sáng hơn, cực thanh cực tịnh hơn.

Xuất hồn xét chẳng có tài

Phận ta bé nhỏ chẳng ai tưởng mình

Khi mà chúng ta ly khai, ly gia cắt ái bỏ cái bản thể này chúng ta đi lên thì vũ trụ bầu trời này lớn rộng nhiều Tiên Phật, nhiều vị tài hơn chúng ta, chúng ta đâu có tài. Nhưng mà người ở thế gian mới học biết chút tướng họ tài, nhưng mà xuất hồn ra rồi thấy chúng ta không có nghĩa lý gì hết.

Phận ta bé nhỏ chẳng ai tưởng mình, lúc mình có có chút xíu thôi, mình chỉ đi học hỏi của người ta, sự sáng suốt sự, văn minh của người khác ở bên trên, chứ chúng ta không có tự đắc ta đây là tiên là phật ta xuống thế gian độ ai, không. Bản thân bất độ hà thân độ, những người tu cao rồi, họ thấy họ không còn có cái nghĩa lý gì hết thành ra không có chấp nhận làm thầy ở thế gian nhưng mà họ phải lo họ sửa lấy họ, giải tỏa những uất khí của nội tâm, đó là họ đem cái sáng suốt về để hòa đồng trong cái cơ thể đen tối của họ tiên lần với cái vũ trụ hiện hành và tiến lên cái thanh điển ở trên cái cửa trời bên trên và bồng lai tiên cảnh để hóa giải những sự u mê, tăm tối đã nuôi dưỡng từ nhiều kiếp.

Tiến hành điển hóa lộ trình

Bên trên sẵn có duyên tình giải khuây

Đó chúng ta tiến hành càng ngày càng tu điển hóa đi lên tới chừng nào cái phần nhẹ nó sẽ thừa tiếp và sẽ rút chúng ta đi lên trên nữa. Cho nên nhiều bạn được xuất hồn đi lên, rồi sau này các bạn được đi rồi, đi tới đó các bạn thấy tan rã là cái lộ trình nó thay đổi, các bạn sẽ phải tiến lên một lớp nữa, cho nên cứ tiến mãi tiến mãi, tu mãi tu mãi. Ban đầu, chúng ta ở thế gian gồ ghề một cái bản thể lớn như thế này, rồi chúng ta xuất ra không khác gì con bê bê thoát lớn thoát nhỏ đi tùy theo cái luồng thanh điển phát triển ở bên trên.

Bên trên sẵn có duyên tình giải khuây, ở chỗ nào cũng có sự ảnh hưởng và dìu dắt chúng ta, khỏi phải bận rộn như thế gian, nhẹ tới đâu thì chúng ta cảm giác tới đó.

Gặp Tiên gặp cả Phật thầy

Ngày ngày mình pháp vui vầy tiến tu

Chúng ta lên trên đó mặc sức, cái sự ước nguyện của chúng ta ở thế gian này người nào tu cũng muốn tiến về cái đường lối của đức Phật, muốn gặp cái cõi ở bên trên, muốn gặp Tiên, gặp Thánh, gặp Thần, gặp Phật nhưng mà bây giờ chúng ta đi tới lần lần rồi chúng ta đi tới; do cái gì, do cái công năng công phu của chúng ta đạt tới.

Ngày ngày mình pháp vui vầy tiến tu, ngày ngày nó đều tiến bộ, cái pháp giới nó vô cùng, vô cực, vô biên, sự sáng suốt của các bạn càng ngày càng nhẹ nhàng thì lúc đó các bạn càng sung sướng mà tiến, chấp nhận còn sửa thêm cho nó càng nhẹ nhàng hơn.

Quên tham, quên dục, quên mù

Nhãn tiền quang chiếu dắt từ tiến thân

Mình quên những sự tham mà mình nuôi dưỡng ở thế gian là tham sanh quý tử, muốn sống muốn sống muốn giữ mãi mãi cái bản thể này, nhưng mà chúng ta xuất hồn được rồi thì chúng ta biết cái hồn là trường cửu. Chứ chúng ta không đi vô cái tham sanh quý tử nữa, mà quên cái dục tình, cái dục tình ở thế gian không có thành vấn đề với chúng ta nữa. Rồi con mắt chúng ta sáng suốt chúng ta không có chuyện mờ ám mà tin bậy nữa. Cái Vô Vi này là đích thân tiến tới để tìm hiểu chứ không có mê tín, không có nghe xuôi theo lời nói của ai hết.

Nhãn tiền quang chiếu dắt từ tiến thân, ở trước mắt chúng ta lúc nào cũng có phần thanh điển sáng suốt, dắt cái phần hồn chúng ta tiến càng ngày càng tiến, càng ngày càng minh, càng ngày càng đi tới những cái nơi mà chúng ta muốn tới chứ không phải mê tín như những người thế gian nghe những sách tiên phật rồi về cúng quả, cái đó là thuộc về mê tín, chậm tiến tự đóng cái cửa phát triển của mình. Còn bên Vô Vi này không, nó dùng cái thanh điển nó tiến tới, nói nơi đó nó phải tiến tới đó. Nó tìm hiểu coi có sự thật hay là không, chứ nó không bao giờ chấp nhận nghe là để đó nhưng mà nó sẽ tiến theo cái tiến trình của nó.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 27/4/1974)

Tâm Sự với Đức Thầy

Vấn Đạo qua Internet

T/Đ Cocoa, Florida

Hỏi: Kính thưa Thầy, qua hai câu kệ:

Thực hiện khả năng lại xét suy

Đen bạc tình đời gieo động loạn

Có một bạn đạo xin được hỏi, ĐEN BẠC TÌNH ĐỜI, đó cũng là chân lý không? Kính xin Thầy dạy rõ hơn.

Đáp: Đen bạc là sự hiểu, thông suốt là Bạc; không hiểu và thiếu trí là Đen. Ốc con người có tối và có sáng, có lúc minh lẫn lúc ngu khờ. Lúc ngu khờ thì gặp đầu bằm đó. Lúc minh lẫn, tự xét mình và tiến thân.

Hỏi: Kính thưa Thầy, đôi khi ở sở làm hay ở nhà, lỗ tai con tự nhiên bắt đi vài giây, không nghe tiếng động bên ngoài, lỗ tai thì nghe o o vài giây thì hết, sau đó trở lại bình thường. Như thế là sao?

Chúng con xin cảm ơn Thầy, xin chư vị Bề Trên, Cộng Đồng Vô Vi hỗ trợ, giúp thân thể Thầy luôn được khỏe mạnh.

Đáp: Như vậy là phải chú ý sự ăn uống. Đó cũng do sự vận hành của cơ tạng mà ra. Ăn nhẹ thì khí hóa nhẹ, ăn nặng trước, thịt thà thì nặng, hướng hạ, tạo trước, tưởng lầm là sức mạnh.

T/Đ Ngọc Minh

Sydney - Australia

Hỏi: Khi ngồi thiền bộ đầu bị lắc và kêu rắc rắc ở đỉnh bộ đầu và hai bên màng tang, càng niệm Phật thì càng lắc và thường thì lắc nhiều sau khi thiền được một tiếng. Hiện tượng này đã có từ nhiều năm sao không hết?

Đáp: Cần làm Pháp Luân Thường Chuyển nhiều, phải sửa đổi phần ăn uống tinh khiết, thì luồng điện khỏi óc sẽ dễ thoát hơn.

Hỏi: Ngay ở trung tim bộ đầu sao lại đôi khi phồng lên và đôi khi lõm xuống, nhất là khi bàn về đạo thì trên đỉnh đầu phồng lên nhiều hơn là sao? Con đã có vợ, không có con sao lại có hiện tượng đó? Làm sao giữ hiện tượng phồng lên được lâu hơn? Con xin cảm ơn Thầy.

Đáp: Niệm Phật đầy đủ thì luồng điện trung tâm bộ đầu mới được ổn định.

France, chị A.

Hỏi: Thưa Thầy, Thầy có nói là Soi Hồn đúng thì xương sống mát. Còn con thì soi hồn được 7, 8 phút thì đỉnh đầu mát nhưng xương sống lại không mát. Như vậy nghĩa là sao?

Đáp: Phải làm Pháp Luân Thường Chuyển nhiều cộng với sự Soi Hồn đúng đắn. Soi Hồn giúp cho khí tinh phát triển trên bộ óc. Nhập Định thì đốc mạch sẽ được mát và khỏe.

T/T Switzerland, chị NTYM

Hỏi: Thưa Thầy, tại sao có tình trạng phản chiếu như sau khi hết giờ thiền của con trong tâm vẫn thấy khao khát tu nữa nhưng trong bụng thì ngược lại nó muốn đi ngủ. Thiền xong thì sung sướng trong tâm nhưng cái lưng và cổ bị mỏi. Đi ngủ thì tiếc và trong giấc ngủ thường thì không có bình an, ngủ dậy thân kinh bị mệt. Vậy con phải làm sao?

Đáp: Con không nên lo chuyện của người khác. Nếu con lo chuyện của người khùng điên, con cũng khùng điên luôn. Tu là tự gạt hái sự thanh tịnh, chứ không phải tu để lo chuyện cho người khác. Tiếp tục hành pháp đúng đắn thì sẽ có pháp lực rõ rệt, tự giải nghiệp tâm. Nếu cơ thể mệt thì phải làm Pháp Luân Thường Chuyển, rồi cho xác được nghỉ ngơi, khi tỉnh giấc sẽ tiếp tục thiền cũng được.

Hỏi: Làm sao trong ngày thân kinh của con không để bị căng thẳng?

Đáp: Phải cố gắng niệm Phật, ổn định thân kinh thì khỏi óc sẽ không còn căng thẳng nữa. Mục đích niệm Nam Mô A Di Đà Phật là một liều thuốc khai đại trí, chứ không phải niệm Phật để nhờ Phật độ hay là dụng ý hại người khác, tự thức là chính pháp.

Hỏi: Thưa Thầy, Bồ Đề Tâm là gì?

Đáp: Luồng điện bộ đầu được rút trong lúc tham thiền nhập định; đó là phần hồn đang ngự dưới Bồ Đề Tâm, không khác gì cái dù đang che thân.

Hỏi: Thưa Thầy, tại sao những người gần gũi Thầy, thật thà phát tâm hy sinh phục vụ cho Vô Vi còn bị ghen ghét?

Đáp: Những người bên ngoài không hiểu lấy chính nó, thì nó còn cảm thấy người khác ghen ghét. Tu cho chính mình hơn là lo chuyện của người khác, sẽ không đi đến đâu. Thực hiện chơn pháp chỉ căn cứ nơi luật nhân quả mà thôi. Chuyện ngoài tai bỏ ngoài tai, không rước chuyện động loạn bất cứ từ đâu đến. Ở đời này, ma quỷ cũng xưng là người tốt, ngược lại Trời Phật không xưng danh nhưng chỉ thực hành trong đường lối tận độ mà thôi.

Holland, chị N

Hỏi: Thưa Thầy, con kính thăm sức khỏe của Thầy. Thưa Thầy, con có mua được 1 thẻ vàng 5 gram vì định bụng hướng tâm về một người mới vừa mất (bà tên là MC) và định bụng là nhờ chị X. giúp con bán vàng này tại VN và lấy tiền làm phước. Con không có tiền mặt và mua vàng thì trả bằng card rồi trả từ từ sau đó. Con định ghi danh bà này thay vì để tên con, hầu chúc phúc cho bà được ấm áp một phần nào về phần hồn của bà. Ba và em trai út của con mang ơn bà nhiều lắm ở xứ Tây. Lúc còn sống bà không tin chút nào về Trời Đất và khổ vì nặng nghiệp tâm và nghiệp xác cho đến lúc tàn hơi được hơn một tuần nay.

Con không muốn kể chuyện bà ta với Thầy, muốn tự làm việc con kể trên một mình nhưng con chột nghĩ con có lạm quyền trong việc làm phước không ?

Phát tâm nhưng có chủ kiến có sai không Thầy nhất là liên quan đến cảnh giới khác? Con sợ vô tình phạm lỗi “Tiền học lễ, hậu học văn” nên con mạn phép xin Thầy chỉ dạy, còn không thì con sẽ làm gì với miếng vàng con đã lỡ mua rồi ? Con chờ Thầy dạy con mới làm theo Con nhớ Thầy khủng khiếp và mong sớm gặp Thầy (bằng xương bằng thịt), Thầy có chịu không Thầy ? Lễ Phục Sinh sắp tới con có thể xin vacation nếu Thầy cho phép ! Con hôn Thầy thiệt là nhiều.

N

Đáp: Người tu Vô Vi phải tự dứt khoát chủ kiến, còn chuyện làm phước là tùy duyên mà thôi. Thực hành pháp môn là quan trọng, không nên suy nghĩ chuyện đâu không vào đâu, mất công và tự hại. Vàng con có là phước của con, con nên giữ lấy để sinh sống, thay vì lo chuyện bao đồng và không ích lợi gì cho cá nhân. Con cứ lo tu, trí óc vui khỏe và thanh nhẹ thì sẽ có cơ hội bỏ thí chơn ngôn thay vì đưa tiền cho họ xài bậy mà chính mình là người không sáng suốt. Con cứ lo tu đi, tháng 4 Thầy đang bận rộn phục vụ bệnh nhơn để kiếm chút tiền đi chuyển đây đó thăm bạn đạo. Thầy không có thì giờ tiếp riêng con trong giai đoạn đó. Chúc con vui khỏe thực hành đứng đắn.

T/V Qui Thức, anh NDL

Hỏi: Thầy kính, Con tên là Nguyễn Duyên Linh, 38 tuổi. Hiện là nam du học sinh Việt Nam tại Paris. Thực hành Pháp Lý Vô Vi được hơn hai tháng. Từ 27 tháng 1 đến 1 tháng 2 năm 1996 đến T/V Qui Thức để được các anh chị ở đây hướng dẫn thêm. Trong thời gian này con gặp nhiều sự kiện như sau:
- Làm Pháp luân chiếu mình cứ mỗi hơi thở là có 1 cảnh hiện ra: nhà cửa, sông ngòi, Trời mây, biển núivà gặp nhiều Tiên Phật khi mỗi lần điếu vàng ở trung tâm chân mây chiếu xuống vùng rốn.

Con không biết như vậy là sao và chiếu điển như vậy có đúng không ?

- Có 1 lần chiếu mình thấy ngôi Thiên trên 1 đỉnh núi và phóng 1 luồng điển vàng xuống 1 đồng bằng rộng lớn - như vậy tốt hay xấu và có ý nghĩa gì ?

- Là 1 người mới vào Pháp Lý Vô Vi, mặt khác lại sắp về nước trong tháng tới, xin Thầy cho ý kiến để con có thể tiếp tục thực hành tu Pháp Lý Vô Vi tại Việt Nam.

Kính Thầy giải đáp giúp đỡ con. Kính thư, NDL

Đáp: Con nên tiếp tục thực hành PLVVKHHBPP là một cây thước đo lường tâm con trong cuộc sống. Cố gắng thực hành đứng đắn thì con sẽ thấy con là cảnh, cảnh là con, giữ niệm thanh tịnh tu tiến thay vì rước động vào tâm, làm người tại thế biết được hồn vía của chính mình thì mới thật sự là một cuộc cách mạng tâm linh rõ rệt và ảnh hưởng cho những người kế tiếp nếu có dịp, sẽ tạo đường hướng tốt đẹp để ảnh hưởng người kế tiếp, dứt khoát chủ kiến, xây dựng nền tảng tâm linh, thoát khỏi nghiệp nạn tại trần. Đó là sự đóng góp thực tế của người tu học PLVV, sẽ đem lại sự bằng an cho chính mình và những người kế tiếp, dẹp tham, tự chủ, phát triển tâm linh. Chúc con dày công thực hiện PLVV đứng đắn trong bất cứ hoàn cảnh nào.

Malden, MA - chị HL

Hỏi: Khi đang mang thai tiếp tục hành thiền và niệm Phật có giúp ích gì cho đứa con trong bụng không?

Đáp: Lúc mang thai siêng năng niệm Phật, hướng tâm về đứa bé thì tương lai sẽ có một đứa bé ngoan và thông minh.

Hỏi: Khi hai vợ chồng cãi lộn mình có nên nhịn nhục hoàn toàn không nói gì hay là nhịn lúc đó rồi về sau giải thích cho chồng mình biết chuyện mình làm. Xin cảm ơn Thầy.

Đáp: Nhịn nhục là trên hết. Cần phải nhịn nhục và phát triển sự thương yêu đối với người chồng. Của chồng công vợ tiếp tục dần thân thì sẽ đạt được mọi sự tốt lành ở tương lai.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 11 tháng 9 năm 1977

Tu không thấy tiến sao không tiến
Hồn xác hợp chung pháp nối liền
Kiểm điểm đồng hành tâm thức giác
Hòa minh thượng giới hưởng lưu truyền.

Lưu truyền thanh điển nơi tâm
Hành thông tự giải khỏi llem khỏi sai
Trước thanh phân rõ an bài
Ngày đêm chuyển hóa lập đài bình quân
Tiến lên thanh giải lần lần
Hợp phần sáng suốt muôn phần an vui
Tu thời gắng luyện rèn trui
Con đường chánh đạo hợp mùi thanh cao
Tình thương phát triển tự rào
Muôn loài hợp nhất thấp cao vun hòa
Chẳng còn tưởng nhớ phương xa
Chỉ lo tự giải mới là người tu
Hào quang sáng suốt chẳng mù
Ngồi đây thấy đó chuyển bù khắp nơi
Bình tâm minh lý Phật Trời
Hòa đồng thức giác nơi nơi cảm hòa
Tình trời duyên đất chẳng xa
Nơi tâm thanh tịnh mới là chơn tu
Tình thương thanh tịnh không mù
Cần khôn tiến giải an du muôn đời
Bình tâm đáp ứng lý Trời
Thông minh tự đạt sáng ngời nơi tâm.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Mười Bảy (tiếp theo)

LẠI ĐẠO CUNG NAM HOA LẮNG NGHE

ĐỨC NAM HOA ĐỀ QUÂN THUYẾT PHÁP

...
Đề Quân: Tể Phật nói rất phải, có kẻ bảo là không nên vái lạy thần râu dài, họ không hiểu rằng Phật Như Lai còn sống tại phương tây, râu ngài phủ từ phương tây qua phương đông, phạm những ai có duyên đều có thể nương theo râu ngài mà lên thuyền từ, không thể ôm mãi chân Phật, so sánh việc ôm râu Phật với ôm chân Phật thì ôm râu Phật cao hơn, kẻ tu đạo phải ôm được râu Phật mới không còn tánh ganh đua, thanh thoát tiêu dao. Sở dĩ có kẻ khởi tâm phân biệt bài xích râu Phật là họ đã bỏ gốc theo ngọn, giành nhau nắm chân nắm râu Phật, làm như vậy không những không được mà lại còn nguy hiểm. Đã sinh tâm ngạo mạn, tâm phân biệt, tâm phỉ báng tức là tâm với Phật đã rời xa nhau, phải không ghen ghét đố kỵ mới tránh khỏi bị tan xương nát thịt, chúng sinh pháp còn nông cạn thì nhìn gần, nhìn thiên lệch, mong rằng chúng sinh khi nghe tôi thuyết pháp bừng tỉnh giác ngộ, tu đạo học giáo, truy tìm cứu cánh thực tướng niết bàn, Phật tính bình đẳng, chớ tự ngăn rào mà xa cách núi Linh Sơn.

Dương Sinh: Lời dạy của đức Đề Quân và ân sư hợp với đạo trung dung, tâm không thiên lệch, chấp mê tư kiến, so với các pháp sư ở thế gian khác xa một trời một vực. Ân sư và đức Đề Quân thuyết pháp ở trên trời, coi chúng sinh dưới trần gian là một thể, cùng một lũ con đồ, biểu lộ rõ pháp lực “thần thông quảng đại, Phật pháp vô biên”. Còn ngược lại đám pháp sư đại đức thuyết pháp ở dưới đất, họ chỉ nhìn thấy những cái trước mắt, do đó khi thuyết pháp tự nhiên bị giới hạn cho nên các tôn giáo ở thế gian mới sinh ra cái nạn đả kích, bài bác,

phỉ báng, phân tranh lẫn nhau, ân oán trùng trùng khiến loài người thống khổ.

Tể Phật: Tính phiền não, ngoan cố của loài người không thể một sớm diệt trừ hết nổi, đường đạo ở thế gian đã dần dần mở lớn, mong chúng sinh chớ chấp mê đường nhỏ, phải lo đi khắp các nẻo đường lớn rộng để cho ngã đường nào cũng lên tới được nhà trời đất thánh, có như vậy mới không thành quỷ sa địa ngục.

Đề Quân: Để chứng thực cho những điều vừa mới trình bày, tôi xin hướng dẫn Dương Sinh đi thăm các vị ẩn tu đạo cao đức rộng tại Nam Hoa. Mời hai vị đi theo tôi.

Dương Sinh: Cảm tạ lòng từ bi của đức Đề Quân đã khai mở lí đạo vô cùng siêu diệu, giúp ích chúng sinh rất nhiều... Tòa lầu rực hồng phía trước, gian nào gian nấy sáng trưng như ban ngày, ánh hồng không ngớt tỏa ngời, không rõ nguyên nhân tại sao?

Đề Quân: Các vị đạo cao đức rộng đang tu tĩnh, hội thần và luyện hơi thở theo đúng khí Nam Hoa do tôi hướng dẫn, do đó mới phóng nổi điển sáng đỏ như vậy. Dương Sinh hãy nhìn cảnh đêm trần thế ở về phía bên trái xem có kì diệu không?

Dương Sinh: Đức Đề Quân dùng tay khoa khoa trước mắt tôi, đột nhiên thấy đêm trần gian hiện ra bên phía tay trái, ánh đèn nhà, đèn đường lấp lánh sáng ngời, nhà cửa đường xá giống y hệt như đã từng nhìn thấy, bức tranh này quả là tuyệt đẹp.

Đề Quân: Bức tranh đêm trần gian này ngầm ẩn chứa nhiều bí mật về thiên cơ. Ban đêm ánh sáng Nam Hoa ngời chiếu khắp cùng mặt đất, người đời tuy có thiện có ác nhưng không phân biệt nhà thiện với nhà ác, họ đều cần tôi giúp đỡ, tôi không còn

nhớ ai thiện ai ác, chỉ dốc lòng hướng dẫn họ tiến về nẻo ánh sáng, đây chỉ là một chén nhỏ ánh sáng sinh mệnh nên lại càng cần ánh sáng nhiều hơn để soi tỏ tối tăm. Nhưng không rõ người đời có tiến tới được không? Nhìn lại cảnh các tu sĩ ở Nam Hoa phát động khí hạo nhiên ngay tại nơi này, tâm vị nào vị nấy không ngừng tỏa chiếu hào quang trí huệ, và cứ tiếp tục như vậy trong một khoảng thời gian để đợi điều chỉnh linh thể có đầy đủ chân khí xong, lát sau ngũ khí triều nguyên, năng lực vô cùng mạnh mẽ, đường đạo viên mãn kể như đã đi xong, tha hồ tiêu dao khắp miền pháp giới. Dương Thiện Sinh có thể thỉnh giáo về kinh nghiệm tu đạo mà quý vị đó đã trải qua để làm tấm gương sáng cho chúng sinh tu đạo soi chung.

Dương Sinh: Hay quá, có cảm giác như một khối hào quang tròn đầy bay thẳng tới, thì ra đó chính là thân thức của các vị tiên chân do tự mình tu luyện. Thân các vị đó là một khối hào quang khí thể phi phạm, vị nào vị nấy giống như một “quang nhân” tức người ánh sáng, trong suốt mới mẻ đáng yêu vô cùng. Thưa có phải vị là đạo sĩ xuất gia không? Thân mặc cà sa, đầu ngồi tỏa những vòng hào quang, tướng mạo trang nghiêm, xin hỏi vị đã tu luyện cách sao mà đạt được cảnh giới đạo quả này?

Thánh Phật: Dương Thiện Sinh tới được nơi đây thật quá hay, quả là đại nhân duyên, đúng là một chúng sinh dưới gầm trời được ban ân phước, người khác không thấy được chánh pháp ẩn chứa trong mắt, còn Dương Thiện Sinh thì lại mắt vàng ẩn ngọc, thấu tỏ được chân bản ngã, lão tăng xin chúc một câu: “Thiên Đường Du Ký có thể tiếp nối được Kinh Kim Cang, Bát Nhã Tâm Kinh, có thể nói là tá đúng được kinh Phật chân truyền, đã đem Phật pháp quảng bá giữa thời đại mới, đây là một cuốn chính kinh của thời kỳ mạt pháp ở thế gian, mong các đạo hữu cùng tu nơi cửa Phật, vứt bỏ ngã tướng, đón ngộ nhập môn để đắc chính đạo. Tôi quy y cửa Phật lúc mười lăm tuổi, pháp danh Thiên Y, khi mới bắt đầu học Phật tu đạo, phải thức dậy vào lúc năm giờ sáng, quét cả bên trong lẫn bên ngoài chùa, tẩy trừ sạch sự động loạn cùng trần trước bên ngoài rồi mới học chữ xem kinh, sau đó lần lần quét dọn sự nhơ bần bên trong nội tâm nội tạng xong mới được minh sư chỉ dạy phép tọa thiền. Năm tháng qua mau như nước chảy, chớp mắt đã ba chục năm qua, tam tạng kinh điển nhà Phật nhờ chịu khổ cực chân thành đọc tụng nên tâm đã lãnh hội được ý nghĩa uyên thâm của lời Phật dạy. Ngày nọ trong lúc đang thiền định chợt nhìn thấy ba loại cây ăn trái kết trái vàng ửng,

sáng ngời rồi rụng từng trái một, chính là “bầu chín núng núng”, lúc ấy cành lá của ba cây này lay động không ngừng, khác miệng nhưng cùng nói một lời: “Chúng tôi nhẹ nhàng thoải mái, không còn vương mắc, trói buộc”. Lát sau lá cây rụng hết, lại nghe ba quả trên cây cùng hoan hô nói: “Hiện tại không còn lá (*ngiệp*), toàn thân nhẹ nhõm, ngày đêm chẳng còn đeo mang”. Sau khi tỉnh dậy, thốt nhiên đại ngộ. Từ đó, đối với việc ngộ đạo tu hành công phu càng thêm tích cực, đối với kinh điển lãnh ngộ, so với thời gian trước đây mau lẹ hơn, cái nhìn cũng sâu sắc hơn. Ba cây sinh trái này có thể tỉ dụ với Khổng giáo, Phật giáo và Lão giáo, tam giáo này cũng sinh trưởng trên trái đất, tuy cành lá to nhỏ khác nhau, song nguyện vọng của họ là khai hoa kết trái để cung cấp cho chúng sinh vật thực, đó là tinh thần giúp đời cứu người, chính là sự hóa thân của Thánh Hiền, bởi vậy chúng ta phải tôn sùng kính trọng tam giáo như nhau. Sau khi bầu chín thì rón và lá rụng xuống cội, trở về được chân bản ngã, chính ngụ ý là người tu đạo không được cố chấp và tham muốn, cần bỏ thì bỏ liền, muôn việc muôn vật thuận theo tự nhiên, gặp trở ngại dễ khiến tâm phiền não, thần trí tối tăm, khiến không thể nào khai sáng tâm tính nổi. Nếu như giữ mãi tính đó sẽ không thể nào trút được gánh nặng, càng bước càng bị lún sâu, muốn lên thiên đường cực lạc xa xôi hẳn là phí thì giờ và chậm trễ. Ví thử bỏ được gánh nặng chắc chắn sẽ thư thái sung sướng vô cùng, khi đó chỉ cần bước một bước ngắn là lên tới thiên đường. Trong thời gian tu đạo tôi đã tuân theo nguyên tắc quảng độ chúng sinh, đối với các tín đồ của các giáo phái tôi tôn trọng ngang nhau, khuyến khích họ gắng tìm tòi những điểm tinh tú nơi chân lý của tôn giáo họ, sẽ tùy duyên quy y mà vui đạo, việc tu thân đều thành tựu. Tôi như một vị từ phụ thánh sư, vì không khinh khi họ nên tôi được họ coi trọng, được như vậy là nhờ tôi đã thể ngộ được chân ngôn Phật pháp. Trong khi hóa độ những kẻ có tâm tôi cũng tùy duyên truyền pháp chỉ giáo, đó là nguyên nhân ngày nay tôi thành tựu. Phải trải qua biết bao ma nạn khảo đảo tôi luyện mới có thể đứng vững nổi, mới bỏ lên tới được tầng trời Ngũ Lão, tại đây tôi tu luyện Phật pháp lại càng sâu hơn. Nhờ lửa đèn pháp của Phật, tôi hấp thụ được kinh nghiệm kim cương nung lửa nên tôi đã tự luyện mình thành thép cứng. Phàm thân sống tới bảy chục tuổi thì chết, tính linh bay lên cõi thiên đường cực lạc, cảm tạ chúng sinh đã giúp đỡ tôi cơ duyên, họ đã trợ lực cho tôi để tôi tu thành chính quả Phật, nếu như không có họ

không thể có tôi, coi trọng chúng sinh cũng là cách
đề cao mình. Hi vọng những ai tu đạo nơi cửa Phật
nên hiến dâng tâm Như Lai của mình.
Tế Phật: Đại sư Thiên Y, ngài quả là đã đạt, thể
ngộ được giáo pháp của Phật Đà, do đó mà có được
thành quả như ngày nay, xin kính mừng.

Đại Sư: Tế Phật quá khen, còn Phật Sống hành
động siêu nhiên ngoại vật, giờ đây cũng gánh vác
trọng trách phổ độ chúng sinh lao khổ ràng buộc.

(còn tiếp)

